

Predica pentru Sfinții Chiril și Metodie, Luminatorii Slavilor-11 Mai

(pentru Duminică 10.05.2020)

Minunata este lucrarea misionară a Sfinților Chiril și Metodie, care sunt comemorați împreună pe 11 Mai. Misiunea lor a fost răspândită pe o vastă zonă a Europei Centrale, care constă în ceea ce este acum Republica Cehă, Slovacia, Slovenia, Croația, Bosnia, Muntenegru și Ucraina. Raza lor de acțiune s-a extins chiar și la părți din Austria, Ungaria și Rusia. Națiuni întregi au abandonat păgânismul și superstiția, în favoarea civilizației creștine. Ei au lucrat ca egali, hotărâți să sadească credința creștină ca apostoli ai popoarelor slave.

Sfinții au fost frați, născuți la Salonic dintr-o familie aristocratică. Chiril s-a născut în 827 d.C., împreună cu fratele său mai mare Metodie născut în 815 d.C. Au urmat cele mai renumite școli din Constantinopol, unde au excelat. Constantin (numele Sfântului Chiril înainte de a deveni călugăr) a câștigat numele de "filozof" pentru intelectul său. El a vorbit opt limbi, inclusiv slava, motiv pentru care Sfântul Fotie l-a numit director al Centrului pentru Studii Slave, pe care l-a fondat la Constantinopol. Fratele său Metodie a fost numit guvernator al Slavoniei (o provincie din Balcani cu o populație slavă), așa că și el a putut să învețe limba lor. Tânjind după viața solitară, el și-a dat demisia și a devenit călugăr într-o mănăstire din Olimp, în Bitinia. Prin rugăciune neîncetată, studiu și ascetism, Sfântul Metodie va fi dotat pentru marea lucrare la care Dumnezeu l-ar chema mai târziu..

Patriarhul Ecumenic Sf. Fotie a fost cel care a apreciat pe deplin calificările Sfântului Chiril, atribuindu-i diferitelor misiuni ecleziastice, pe care le-a îndeplinit cu succes. Într-una dintre acestea, el a fost trimis la Chersonas, unde i-a botezat pe primii 200 de slavi, printre care și membri ai clasei superioare. Acest lucru a creat condițiile pentru creșterea continuă a Bisericii de acolo, care după un secol s-a răspândit în toată Rusia. În timp ce se afla la Kherson, Sfântul Chiril și-a dat seama că cel mai mare obstacol în calea muncii sale misionare a fost lipsa scrierilor, din cauza slavilor care nu aveau alfabet. De aceea, când Patriarhul l-a însărcinat să meargă în Moravia împreună cu fratele său, Sfântul Metodie, pentru a predica Evanghelia, a creat alfabetul slavon. A fost acest alfabet pe care apoi l-a folosit pentru a traduce și a consemna cele patru Evanghelii, Faptele Apostolilor, Epistolele, Serviciile Sfinte de bază și Sfânta Liturghie. La sosirea în Moravia împreună cu fratele și asociații săi în 863, ei au fost fericiți să ofere Sfânta Evanghelie tradusă în slavonă ca dar conducătorului Moraviei. El a primit cu bucurie acest dar, deoarece cererea sa către împăratul Mihai al III-lea acum a fost îndeplinită .

Cei doi frați misionari, care au fost descriși ca *Isapostoli* (egali cu apostolii), au început apoi să lucreze la înființarea unei școli în care au predat alfabetul și gramatica slave, folosind Biblia ca text de bază. Ei i-au instruit pe asociații lor slavi, rânduinându-i preoției și au extins Biserica în tot teritoriul. Desigur, acest lucru nu a fost lipsit de dificultate din cauza unei varietăți de factori, în special de la succesorul domnitorului moldovean Rotislav. Sf. Chiril și Metodie au mers la Roma în 869, unde au fost primiți de Papă. În timpul acestei vizite, Sfântul Chiril s-a retras și a fost înmormântat acolo. Sfântul Metodie, acum Arhiepiscop de Sirmiu, și-a continuat munca și a rânduit o mulțime de sloveni, croați și sârbi pentru a răspândi Evanghelia în alte țări în care au fost înființate popoarele slave. În timp ce era persecutat timp de doi ani, a murit în 885.

Este imposibil, în limitele unei singure predici, să descriem toate lucrările de pionierat realizate de acești sfinți frați. Ceea ce se poate spune este că activitatea apostolică și culturală a Sfântului Chiril și Metodie a fost de un beneficiu incomensurabil pentru oamenii cărora le-au slujit.

Când ne gândim la tot ceea ce au făcut, vedem ca sfinții și-au asumat de bunăvoie lucrarea sfântă încredințată lor de Dumnezeu prin Biserica Sa. Ei au fost total dedicați, în ciuda dificultăților, persecuțiilor și reacțiilor pe care le-au primit de la alții. După încarcerarea sa și moartea fratelui său, Sfântul Metodiu nici măcar nu s-a gândit să plece și să se întoarcă la mănăstirea sa. Ei au fost hotărâți să urmeze îndemnul lui Dumnezeu către Biserica din Smirna: *"Fii credincios pana la moarte și iti voi da cununa vieții"* (Apocalipsa 2:10).

Aceasta este o lecție mare pentru noi toți. Indiferent de misiunea pe care Dumnezeu ne-a dat-o în viețile noastre, trebuie să perseverăm până la sfârșit, indiferent de obstacolele sau ispitele cu care ne-am putea confrunta. Nu putem renunța când întâlnim prima provocare. Un student trebuie să-și termine studiile. Soții ar trebui să fie loiali și devotați unul altuia toată viața. Fie că lucrarea este pentru Biserică, o lucrare publică sau ceva ce are de-a face cu profesia noastră, suntem obligați să o finalizăm. Dar mai presus de toate, formarea noastră spirituală de creștini, o muncă care continuă chiar dacă nu putem vedea rezultatele uimitoare pe care le-am putea dori. Facem acest lucru, astfel încât să putem spune, de asemenea, lui Dumnezeu: *"Tată... Lucrul pe care Mi l-ai dat sa-l fac, l-am savarsit"* (Ioan 17:4). Cu aceasta putem fi în pace, știind în inimile noastre că ne-am luptat și am biruit toate lucrurile, continuând călătoria noastră către Hristos până la sfârșit..